

Betryggelse, saaledes at de ikke burde tages med ind under denne Assurance. Der sker jo forfærdelig mange Ulykker baade ved Hestegange og Hakkelsemaskiner og alle disse Anlæg.

Saa er der Ændringsforslagene til § 5. Ordene: „tillægges. . . . Ydelser“ foreslaas ændrede til „tilkommer den vedkommende nedennævnte Ydelser“. Det er kun en Redaktionsændring. Ændringsforslag under Nr. 16 gaar ud paa, at der i 2det Stykke, sidste Linie, efter „Arbejdsudygtighed“ tilføjes: „Saafremt den tilskadekomne er i Stand til at arbejde, bør hans Dagpenge dog aldrig være saa stor, at den i Føring med hans Arbejdsfortjeneste udgør mere end $\frac{3}{5}$ af hans Dagsfortjeneste som uskadt Arbejder“. Efter de Oplysninger, der ere indhentede fra Udlandet, er der her Anledning til at gøre en saadan Tilføjelse, fordi der ofte er mindre Grader af Invaliditet, hvor vedkommende er i Stand til at udføre en Del af Arbejdet, hvorved han kan tjene noget, og saa kan han paa den Maade tjene mere ved at blive ved at holde det gaaende — jeg vil ikke sige: simulere, men dog lade være at melde sig rask, uagtet han godt kunde, idet han tjener mere ved at oppebære Dagpengene sammen med, hvad han ellers kan tjene, selv om det er en mindre Del af hans Arbejdsfortjeneste.

Til § 6, 1ste Stykke, 3dje Linie „efter Kommuner“ ønske vi gerne tilføjet „og private Jærnbaneselskaber“. Jeg kan her nævne, at de private Jærnbaneselskaber have holdt et Møde, hvor man var enig om at ønske en Tilføjelse til Ulykkesforsikringsloven, idet de med Hensyn til Koncession etc. vare undergivne Indenrigsministeriets Afgørelse, og naar de holdt deres Ulykkesforsikring paa en Maade, Indenrigsministeriet havde godkendt, maatte de ligesom Kommuner kunne falde ind derunder.

Til § 8, 1ste Punkt, er der stillet det Ændringsforslag, at det første Punktum ændres til: „Udredelsen af de Beløb, der efter foranstaaende Regler tilkomme tilskadekomne Arbejdere eller deres efterladte, paalægges Arbejdsgiverne, dog at det staar disse frit for at forsikre deres Risiko, naar det sker hos en i Henhold

til § 9 godkendt Forsikringsinstitution.“ Det er en Omredaktion, som det høje Ting ser af, hvad der staar: „For de en Arbejder eller hans efterladte efter ovenstaaende Regler tilkommende Krav hæfter Arbejdsgiveren, medmindre denne har forsikret Kravene hos et i Henhold til § 9 anerkendt Selskab.“ I det Hastværk, hvormed Lovforslaget er kommet, har man ganske vist i Titelen ændret Udtrykket „Arbejderes Krav“ til „Arbejderes Forsikring“, men man har glemt at ændre Udtrykket inde i Teksten i Henhold til Titelen; maaske den ærede Ordfører for Udvalget (Goos) ikke vil finde det saa slemt endda, naar mine ærede Medforslagsstillere og jeg foreslaa denne Ændring. — Til § 9, 2det Stykke, foreslaas der tilføjet: „Anerkendte Selskaber skulle være pligtige til at give Arbejderne i de Faggrupper, som Selskabets Virksomhed omfatter, Adgang til at tegne Forsikring for sig og efterladte mod Følgerne af Ulykkestilfælde mod samme Præmie, som tilstaaes Arbejdsgiverne“. Her er jo nemlig i Grunden ved dette Lovforslag ikke tilsikret Arbejderne noget virkeligt. Der staar nok, at de have Regres til Arbejdsgiveren, men naar nu Arbejdsgiveren er mindre bemidlet og maaske daarlig kan yde Erstatning, hvor skulle de saa faa Erstatning fra? Dette Spørgsmaal kommer jeg til om lidt. Til dette Ændringsforslag skal jeg kun tilføje, at man har ment, at ved denne Lovs Ikrafttræden ville faglige Organisationer oprette saadanne Ulykkesforsikringer, og det vilde derfor være rigtigt at give Arbejderne Adgang til, at de kunne forsikre sig yderligere ud over det, Lovforslaget byder, for den samme Præmie som Arbejdsgiverne, der dele Risikoen imellem sig. Det er jo givet, at her ville mange af de Sæts, der ere normerede, paa mangfoldige Omraader ikke være tilstrækkelige til at afhjælpe den Nød og Elendighed, der følger af Forsørgerens Død, og selv om de, naar de skulle bæres af Arbejdsgiverne, kunne siges at være høje nok, forekommer det mig dog, at man bør give Arbejderne Ret til at kunne tegne yderligere Forsikring for derved at skabe yderligere Betryggelse paa samme billige, og paa samme gode Vilkaar,